

Sonets 144

William Shakespeare

144

Tinc dos amors, consol i desgavell,
dos esperits suggestius sense atura:
és el meu àngel bo un home molt bell
i l'esperit pitjor un dona obscura.

Per dur-me inferns, el dimoni femella
l'àngel bo tempta lluny del meu costat;
corrupta, vol diable el sant, com ella,
que adula el pur amb tot l'orgull malvat.

Que ja el meu àngel és àngel caigut,
ho sospito, però segur no ho dic.
Lluny de mi els dos, si els dos s'han conegut,
ja em temo dins l'infern l'àngel amic.

Sempre dubtós, mai no ho sabré, això
fins que l'àngel dolent expulsí el bo.

Vic: Eumo; Barcelona: Cafè Central, 2010.

Translated by Txema Martínez